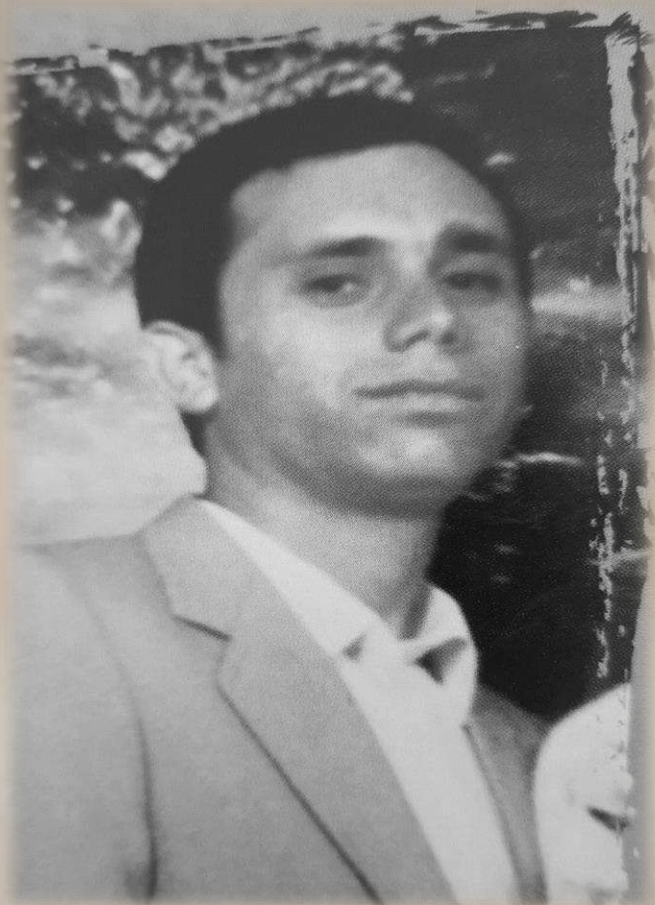

מרדכי ארגמן תורג'מן

1958-1985

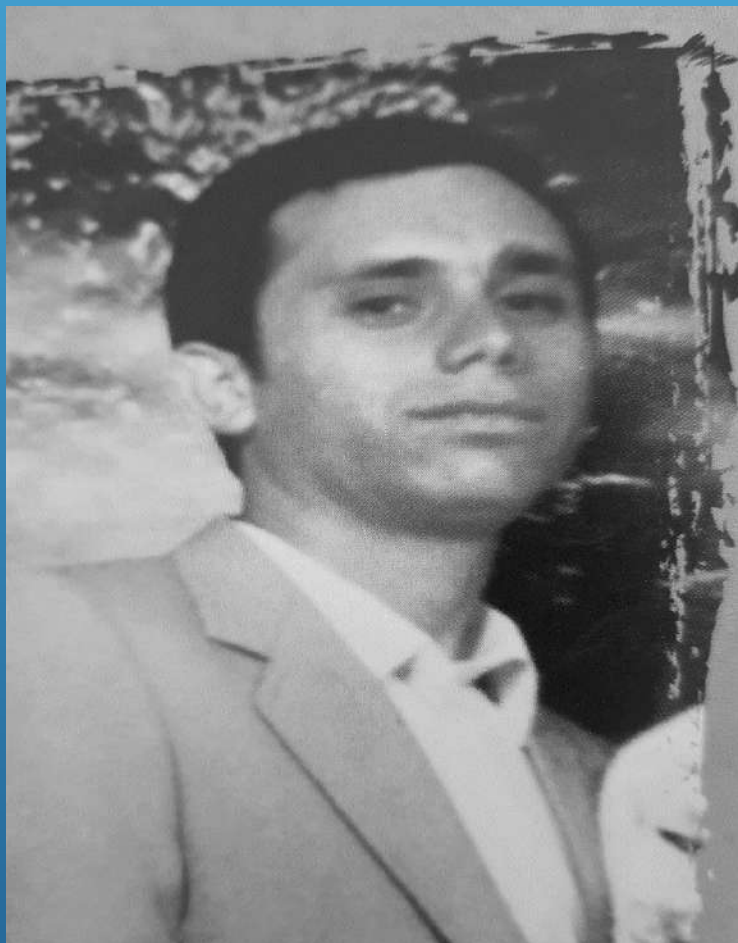
תשי"ח-תשמ"ה

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית,
מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים
משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבן
ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים
את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית.
התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות
על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים:
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה, משרד החינוך
ארגון יד לבנים
אולפנת צביה
ומכללת דוד ילין.

**כתיבה ועריכה התלמידות: ירוס רטה ועדי אליאסיאן, אולפנת צביה ירושלים.
לווי הנחייה פרח ההוראה: חגית פרנסיס, מכללת דוד ילין**

**אלבום זה מוקדש
למרדכי ארגמן
תורג'מן**

**1958-1985
תשי"ח - תשמ"ה**

ילדותו

הוריו של מוטי שמעון וזוהרה
נולדו במרוקו בעיר פאס.
שם המשפחה תורג'מן,
הגיע מהמילה מתורגמן.

מרדכי נולד וגדל בשכונת בקעה בירושלים.

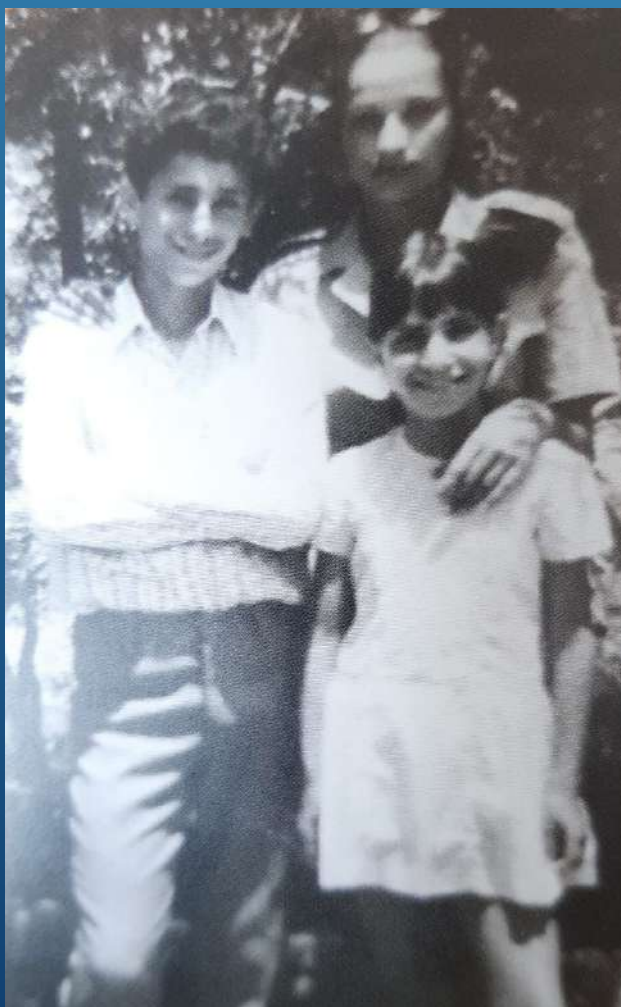

בקעה

בְּקֵעָה היא שכונה בדרום ירושלים.
שמה מגיע מערבית משמעותו: מישור.
גבולותיה של השכונה הם
רחוב רבקה מדרום, רחוב פייר
קניג ממערב, המסילה לתחנת הרכבת
ירושלים מצפון מערב ודרך
חברון ממזרח.
השכונות הסובבות אותה
הן תלפיות דרום, מקור חיים ממערב,
המושבה היוונית והמושבה
הגרמנית בצפון מערב, ואבו
תור במזרח. לאחר מלחמת
העצמאות היה ניסיון לתת לשכונה
שם עברי- "גאולים" אבל שם זה לא
נקלט.

מרדכי היה הבן הרביעי
ואח לשש בנות -
שושנה, תמר, יהודית,
אתי, רחל ורוחמה.

מרדכי למד בבית הספר היסודי "ענף החיים" בבקעה בירושלים.

ירושלים,
היא עיר הבירה של מדינת
ישראל והעיר
הגדולה בה.
בירושלים שוכנים מוסדות הממשל של
ישראל:

הכנסת, בית המשפט העליון, משכן
הנשיא, בית ראש הממשלה ורוב
משרדי הממשלה.

ירושלים שוכנת בהרי יהודה,
על קו פרשת המים הארצי
של ארץ ישראל.

העיר מקודשת ביהדות,
בנצרות ובאסלאם.
היא הייתה מרכז חיי העם
היהודי בימי קדם,
ומושא כמיהתו וכיסופיו בעת גלותו.
משום חשיבותה הדתית עבור שלוש
הדתות,
היוותה העיר לאורך ההיסטוריה
מוקד של מלחמות וסכסוכים,
הנמשכים עד עצם היום הזה.

מוטי אהד את קבוצת
הכדורגל
"הפועל ירושלים".
ואהב מאוד להשתתף
בחוגי כדורגל, בנוסף
היה פעיל בתנועות
נוער.

הפועל ירושלים היא קבוצת כדורגל ישראלית מהעיר ירושלים, המשחקת בליגה הלאומית. הקבוצה נוסדה בשנת 1926. עד שנות ה-80 שיחקה הקבוצה במגרש קטמון ובאצטדיון ימק"א, והחל משנות ה-90 היא משחקת באצטדיון טדי. הישג השיא של הקבוצה הוא זכייה בגביע המדינה ומקום שלישי בליגה הראשונה ב-1973.

כמחאה על האופי הניהולי של קבוצת הפועל ירושלים מאז שנות ה-90 הוקם בשנת 2007 מועדון הפועל קטמון ירושלים, שהיה למועדון הכדורגל הראשון בישראל הנמצא בבעלות אוהדיו.

המועדון היה קרוי על שם מגרש קטמון ששימש בעבר את הפועל ירושלים. המועדון התקיים במקביל להפועל ירושלים במשך 12 שנים.

בשנת 2019 פורקה קבוצת הפועל
ירושלים, ובאוגוסט 2020 רכשה "הפועל
קטמון ירושלים" את הזכויות על השם
"הפועל ירושלים" והיא הפכה למעשה
להפועל ירושלים.

המועדון נמצא בבעלות אוהדיו ומנוהל על
ידי ועד מנהל המונה שבעה חברים, מתוכם
ארבעה הם נציגי האוהדים, אשר נבחרים
מדי שנה בבחירות דמוקרטיות בין כלל
חברי עמותת קטמון מועדון אוהדים, מתוכם
בוחר הוועד את היו"ר.

אל שלושת המקומות הנותרים העמותה
יכולה להזמין גורמים אשר תורמים לקבוצה
למשך אותה עונת משחקים.

צבעי הקבוצה הם אדום ושחור והיא
מארחת את משחקה באצטדיון טדי המכיל
מושבים 34,000.

מרדכי למד מכניקה בבית
ספר "ליידי דייויס" בירושלים,
ובו השלים את לימודיו התיכוניים.
חבריו הטובים של מוטי היו:
משה רוזה, יורם לוי ומשה
מזרחי.

מוטי היה בעל חוש הומור
וכישרון רב.

באמצעות תחומי העניין הרבים
בהם עסק, רכש את אהבתם של
חבריו ידידיו, וחניכיו.

מוטי אהב מאוד ילדים.

הוא היה שומר על אחייניו, ומלווה אותם
להצגות, סרטים וגני שעשועים.

מוטי אהב לשמוע
מוזיקה עברית ישראלית,
ולאכול את האוכל המרוקאי.
מוטי היה בן מסור
ודאג רבות להוריו.
בייחוד מוטי היה משענת
רוחנית לאמו,
ונהג לעזור לה
בכל דרך אפשרית.

גיבור של אמא / משה פרץ

שב ילדי שב אל תלך עכשיו
תן לנשום אותך עוד רגע עוד קצת
שב ילדי שב כי עכשיו נחמד
יש שקט ואני איתך לבדוכשתלך תזכור תמיד
לשמור על עצמך
מאנשים קשים אשר עומדים במסלולך
אל תפחד מעל ראשך יש מלאכים
ואתה תמיד תהיה
גיבור של אמא
אתה תמיד תהיה לי מלך העולם תמיד עם החיוך
הכי מושלם
כמו בתמונות בזיכרונות לכל מקום שלא תלך
תהיה של אמא
תמיד תהיה לי מלך העולם
תמיד עם החיוך הכי מושלם כמו בתמונות
בזיכרונות
תמיד תהיה שלי לך ילדי לך תיזהר מעט קח את
בירכתי את תפילתי איתך אל תשכח בני אמא כאן
בשבילך אז לך תגשים את כל חלומותיך וכשתלך

גיוסו

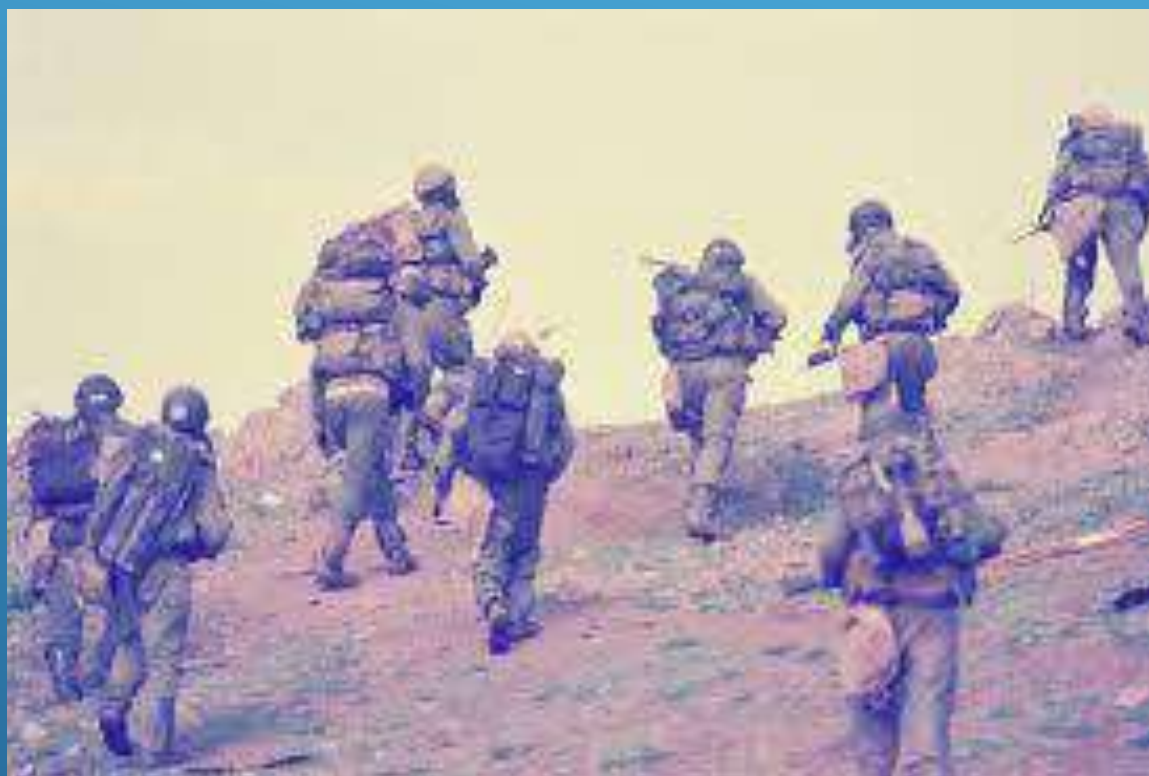

מוטי גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1976 והוצב בחיל השריון.

לאחר שסיים את הטירונות נשלח
לקורס לוחמי חרמ"ש.
ומאוחר יותר, מוטי עבר קורס נוסף
ותפקידו היה נהג טנק.

כל תקופת שירותו
נעשתה
בבית הספר
לשריון.

בספטמבר 1949 הוקם במחנה רמלה
"מרכז אימונים ותגבורות לחיל
השריון", שלימים הפך לבה"ד 5 ובית
הספר לשריון.

ב-1954 עבר בית הספר לבסיס ג'
וליס (מחנה עמנואל) שם נשאר עד
שנת 1985 בעקבות מחסור בשטחי
אש עבר באותה שנה לבסיס סיירים.
כששלב הטירונות שנערך בניצנים
הועבר גם הוא במקביל לבסיס "צוקי
עובדה" כבסיסי הטירונים החיילי עד
1995, שאז הועבר לחיל ההנדסה
לשימוש כבה"ד 14 בית הספר
להנדסה צבאית.

לאחר מלחמת סיני הורחב בית
הספר וקיבל מעמד של חטיבה,
שנקראה עוצבת בני חיל.
חטיבה 460, המכונה גם עוצבת
בני-אור, היא חטיבת ההכשרה של
חיל השריון.
החטיבה מהווה את בית - הספר
לשריון, השוכן בבסיס שיזפון
שבנגב.

בתחילת 1948 הוקם בנתניה בית
הספר לשריון שקיבל את השם בסיס
ההדרכה. בתאריך 11 באפריל 1948
עבר בית הספר לתל ליטווינסקי, אבל
פעילותו הופסקה בזמן מלחמת
העצמאות ומרבית הטנקים שימשו
להקמת חטיבה 8, החטיבה
המשוריינת הראשונה של צה"ל.

במלחמת ששת הימים פוזרו חיילי
בית הספר לשריון בין היחידות
השונות, 38 טנקי צנטוריון יחד עם
צוותי סגל בית הספר ואנשי מנהלה
צוותו לאוגדה 38.

21 צוותים של בית הספר לשריון
איישו את גדוד 46 שכלל טנקי מגח.
צוותים נוספים איישו טנקים בגדוד
63 של חטיבה 14.

במסגרת לקחי המלחמה
נקבע כי בעתיד לא יפורק בית
הספר לשריון, אלא ישמש
כחטיבה בפני עצמה שתעשה
שימוש בטנקים המשמשים
אותה לאימונים.

סמל היחידה

תג בית הספר לשריון

בתחילת דרכו,
מוטי לא מצא את מקומו וביקש
לעבור קורס שיכשירו להיות
קשר בחיל.
מבוקשו ניתן לו,
והוא הוכשר לשמש כקשר.

מוטי היה חייל
ממושמע ואחראי.
ביצע תמיד את המוטל עליו
בלא דופי ולשביעות רצון
מפקדיו.

A series of several parallel white diagonal lines in the bottom right corner of the image, creating a sense of motion or a signature.

בכל חופשה מהצבא
מוטי היה נוהג להגיע
הביתה ולעזור להוריו.

כחבר התבלט מוטי בנכונותו
לעזור לזולת ככל יכולתו,
הוא היה אהוב
ומקובל על חבריו ליחידה.

Several thin, white, parallel diagonal lines are positioned in the bottom right corner of the image, extending from the right edge towards the bottom.

לאחר שהשתחרר מהצבא,
עבד ב "בית יוליה" הוסטל למבוגרים
עם מוגבלות שכלית.
אחר כך עבד בבית הנוער
"בקעה" בפרויקט
"דבוקות" ובסדנאות בבית-אל
עם "נוער שוליים", ומאוחר יותר שימש
בתנועת "הנוער העובד והלומד"
כרכז מקצועי.

מוטי החל ללמוד ראיית חשבון באוניברסיטה הפתוחה בירושלים

נפילתו

ביום ו' בניסן תשמ"ה
(27.3.1985)
בהיותו בשירות מילואים,
נפל מוטי בעת מילוי
תפקידו.
הוא הובא
למנוחת עולמים
בבית-העלמין הר הרצל
בירושלים.

A series of several thin, parallel white lines of varying lengths, slanted diagonally from the bottom right towards the top right, serving as a decorative element.

מוטי השאיר אחריו אישה,
וילדה.

ביתו ליטל היתה רק בת
שנה וחודשיים.

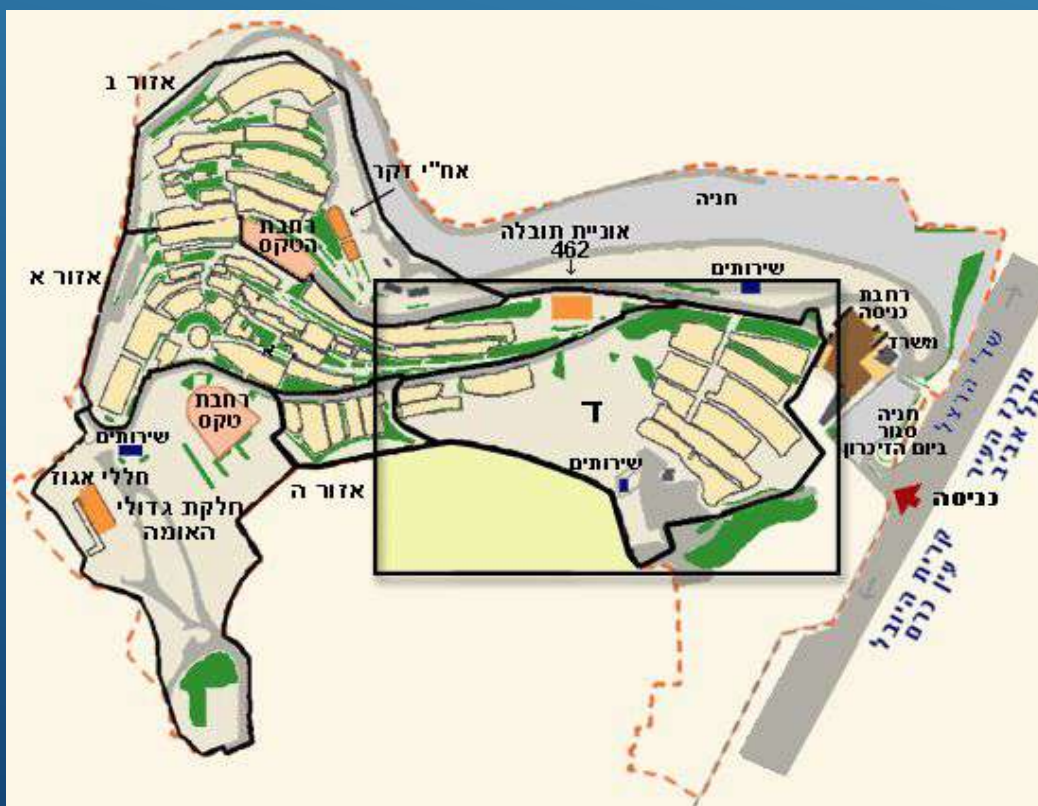

הר הרצל

מקום מנוחתו
בית העלמין הצבאי הרצל
אזור 6: ד חלקה: 10 שורה: 1 קבר
ת.נ.צ.ב.ה

מפה כללית

דמעות של מלאכים / אריק איינשטיין

דמעות שקטות
דמעות יפות ועצובות
זולגות באופק דמעות ומחפשות
מה הן מבקשות

כי כשהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

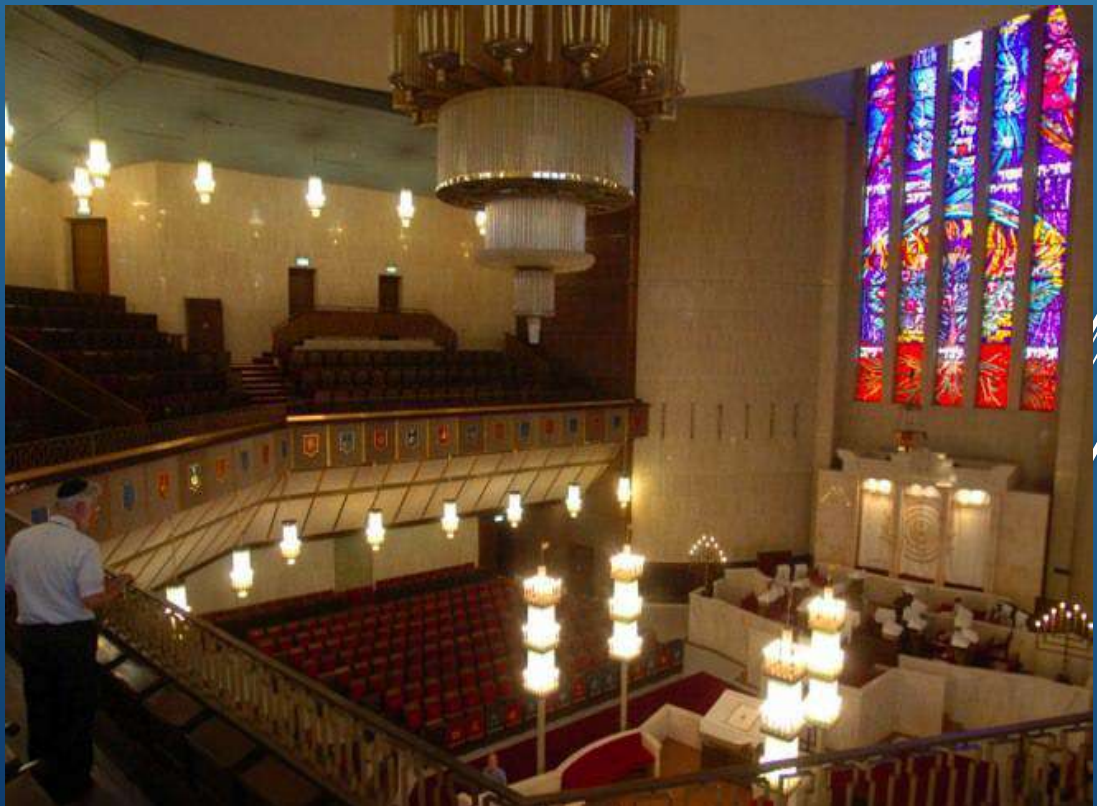
דמעות של מלאכים
מדוע הם בוכים המלאכים
אולי בגלל שזה לא קל
להיות מלאך
בעולם עצוב כל כך

כי כשהמלאכים בוכים
וגם אנחנו כאן
רוצים לבכות לבכות איתם
מה לעשות
רוצים לבכות והדמעות אינן יורדות
הדמעות אינן יורדות

לזכרו

משפחתו הנציחה את
שמו בבית-הכנסת ע"ש קובי אלגמיס
הנמצא בשכונת ארמון הנציב
בירושלים
ובמועדון נוער בגבעת זאב.

דברי הצוות:

זכינו לקחת חלק פעיל ולהיות שותפות
בפרויקט

בעל ערך מוסף רב מאוד.
במהלך יצירת האלבום,
למדנו להכיר את מוטי.
אשר היה אדם מקסים ואהוב,
שרק רצה לתת ללא תנאי.
האלבום עורר בנו
המון שאיפות לחיים,
ורצון לתת מהלב כמו מוטי.
יהי זכרו ברוך!

מברכות על הזכות הגדולה שניתנה לנו.
ירוס רטה, ועדי אליאסיאן
אולפנת צביה ירושלים.

דברי הסטודנטית:

חוויית כתיבת האלבום הייתה מיוחדת.

היכרות עם חלל שהזכר שלו רחוק שנים מאחורינו,
וניסיון להנציח על ידי אלבום אדם שמעולם לא הכרת,
אינם פשוטים, ובכל זאת הייתה תחושה שנוצרה
היכרות ביני לבין החלל, הרוג על קידוש ה' שלא הכרתי
כלל לפני כן. הפגישה עם משפחתו של מוטי ז"ל הייתה
מרגשת ומעניינת. זכיתי לקחת חלק בפרויקט החשוב
הזה, לגלות ולדעת מעט יותר על חייו של מוטי ז"ל,
איש אהוב שמסר נפשו למען המולדת במהלך
המילואים.

מי הוא היה, מה אהב לעשות, מה היה מסלול חייו ומה
השאר מאחור.

תודה לעוסקים במלאכה, למי שהגה את הרעיון,
לתלמידות, וכמובן למשפחה היקרה!
אשרי עם ישראל שמנציח וזוכר את חלליו, ושלא
מפחד מדרך ארוכה.

חגית פרנסיס
מכללת דוד ילין ירושלים.

יזכור

יזכור עם ישראל את בניו ובנותיו הנאמנים
והאמיצים,
חילי צבא ההגנה לישראל,
וכל לוחמי וחטיבות הלוחמים במערכות העם.

